

V A Z N O > Podmornica "Gender" - strategija Novog svjetskog poretnika

V A Ž N O !

Neupućenom čitatelju neki slučajevi mogu izgledati kao neki čudni ekscesi, no to uopće nije tako.

Ovih nekoliko nasumce izabranih primjera navedeno je da možete osjetiti da se »iza brda nešto valja«.

I doista se »valja«, i to uglavnom bez znanja javnosti.

A da je to istina, možda ste jedan dokaz i vi sami koji ovo čitate jer još ni čuli niste za riječ »gender«.

Glas Koncila 16. siječnja 2013.

ŠTO JE U POZADINI ZDRAVSTVENOG

ODGOJA KOJI SE NAMEĆE U ŠKOLI?

**Idemo li prema
»gender«-društvu?**

Mons. Nikola Radić

Vrlo je vjerojatno da se mnogi čitatelji još nisu sreli sa riječju »gender«. No, to ni za dlaku ne umanjuje aktualnost ove teme, koju pak počinju osjećati tek oni koji se u konkretnom životu počinju s njom susretati. *Gender* je engleska riječ koja doslovno znači »rod«, a kod nas je »službeno« prevedena izrazom »rodni identitet«. No, što sve iza te riječi stoji, pokušat ću ukratko objasniti u ovom članku.

Nekoliko vijesti iz Europe i svijeta

Američka agencija CNA javlja u studenom 2007. godine kako je u Sacramento (Kalifornija) u jednoj srednjoj školi uveden »gender-switch-day«, tj. dan kada dječaci imaju doći u školu odjeveni u ženska, a djevojke u muška odijela. Budući da su se roditelji pobunili, »gender-switch-day« je kao takav ukinut, ali škola u svom programu u istom pravcu potiče i odgaja i dalje svoje učenike/učenice.

Agencija WorldNetDaily javlja 13. listopada 2007. da po kalifornijskom zakonu SB777 u državnim školama treba izbaciti iz upotrebe riječi »mama« i »tata« i isto tako »suprug« i »supruga«, a dječacima i djevojčicama je sada dopušteno da mogu koristiti ženske odnosno muške WC-e kako ih je volja, dečkima se ne smije zabranjivati da idu u ženski, niti djevojkama da idu u muški WC. Nekoliko mjeseci poslije (1. veljače 2008) ista agencija javlja da je Engleska najavila sličnu inicijativu glede »tata i mama«.

Neupućenom čitatelju ti slučajevi mogu izgledati kao neki čudni ekscesi, no to uopće nije tako. Ovih nekoliko nasumce izabralih primjera navedeno je da možete osjetiti da se »iza brda nešto valja«. I doista se »valja«, i to uglavnom bez znanja javnosti. A da je to istina, možda ste jedan dokaz i vi sami koji ovo čitate jer još ni čuli niste za riječ »gender«.

Gender-ideologija

Moram se ispričati čitatelju što sam jednostavno prisiljen upotrebljavati stanovitu englesku terminologiju u ovom članku. Cijela Europa je »prisiljena« činiti tako, jer se drukčije i ne da.

U svijetu se odvija prava kulturna revolucija koju promiču mnogi politički, vladajući, i drugi utjecajni krugovi koji korak po korak zaposjedaju sve društvene institucije s ciljem da promijene srž strukture ljudskog društva. Riječ je o tome da čovjek samoga sebe treba drukčije shvaćati, razumjeti i - dakako - doživljavati. U pozadini stoji jedna nova ideologija, gender-ideologija, koja si već tamo od 1970-ih godina probija put želeći ovladati općim javnim mnenjem.

Da bi se shvatila bit ove kulturne revolucije, treba najprije razumjeti nekoliko riječi - izraza koji se na tom području stalno vrte i s kojima se ljudi susreću, a da ih često ni ne razumiju.

Osnovna riječ »gender« je engleski gramatički pojam kojim se označuje »rod« neke imenice (muškoga, ženskoga ili srednjega »roda«). No, ovdje ta riječ nije više gramatički pojam, nego je oznaka za čovjekov »rod«. Ljudi se rađaju biološki određeni spolom, ženskoga su ili muškoga spola. Tim biološkim određenjem čovjek je prirodno određen ili kao muškarac ili kao žena, drugim riječima: spol mu određuje i rod; ono što je po spolu, to je i po rodu. Tako u prirodi.

No nije tako u »gender-parspektivi« (perspektiva roda). Na IV. svjetskom kongresu žena u Pekingu 1995. izrađena je »platforma djelovanja« u koju je službeno uveden pojam gender-perspektive. Gender perspektiva dokida to preklapanje spola i roda. Spol i rod treba odvojiti, jer je taj spoj, tvrde oni, društveni konstrukt. To su za njih dvije potpuno različite stvari pa biološke razlike ne bi više imale nikakvu ulogu ni u određivanju nečijeg »roda«, kao ni njegove »spolne orientacije«. Drugim riječima, kada se dijete rodi ono ima

samo biološki određen spol, ali nema nikakvog roda, ono je 'bez-rodno'. Tek kasnije će ono izabrati svoj rod (a može ga i ne izabrati, odnosno biti «bez roda») jer odatle roda i spolne orientacije spada u područje osobne slobode svakoga ljudskog bića. Muškarci i žene kao muški i ženski rod u dosadašnjem smislu prestaju postojati. Sada svatko od njih (muško i žensko) mogu postojati u najmanje tri gender-verzije: heteroseksualnoj, homoseksualnoj i biseksualnoj... No tome ovdje nije kraj; već sada gendera ima mnogo više: trans, querr, animal, pedo, tris, incesty..., a mogu se po želji i umnožavati. Oni trebaju biti društveno priznati i svi ravnopravni u svemu. Zato ih treba »legalizirati«. Zasada ih obično legaliziraju 5-6. Budući da ne postoji nikakva objektivna norma koje bi se zakonodavna tijela trebala držati nego to ovisi isključivo od njihove odluke, pitanje je samo vremena kada će se bilo koji gender legalizirati.

Gender mainstreaming

Spomenuta Gender-perspektiva prema Pekinškoj deklaraciji treba postati »mainstream« društvenog života i tako dobivamo još jednu, možda i najčešće upotrebljavaju riječ »gender mainstreaming«. Mainstream je »glavna struja« (mišljenja), »uvriježeno mišljenje« u društvu. Ovim se izrazom kao naslovom najpotpunije pokriva sve što se na tom području misli i događa. Pekinška deklaracija to jednom sržnom rečenicom objašnjava: »Vlade i druga utjecajna tijela trebaju promicati aktivnu i jasnu politiku da gender-perspektiva postane uvriježeno, vodeće mišljenje (mainstreaming) u čitavoj politici i svim njihovim programima.«

Pekinška »akcijska platforma« nije prema međunarodnim zakonima mogla biti više nego »preporuka« svim zemljama, no nju su već 1995. usvojili Ujedinjeni narodi i prihvatili kao »obveznu« platformu svoga djelovanja (to je i bio cilj!). Idućih 10 godina nju je potpisala i konkretnim političkim mjerama provela 191 zemlja. Program sada vode Ujedinjeni narodi. Kofi Annan je 16. studenoga 2006, govoreći o reformi UN-a, predstavio »gender-equality« (jednakost svih »gendera«) kao središnji cilj kojemu UN trebaju težiti stavljajući to u centar svih aktivnosti država članica, te isto tako kod programiranja budžeta za razvoj. To »neuvijeno« znači da države koje ne bi prihvatile i provodile tu ideologiju neće dobiti novaca od finansijskih institucija koje su ovisne o UN-u. Već 1996. godine UN je u tome slijedila Europska Unija.

Temeljne misli gender-ideologije dolaze iz marksističke utopije o besklasnom društvu. Engels je pisao da je podjarmljivanje žene u braku početak i prauzor svih podjarmljivanja i iskorištavanja u ljudskom društvu. Drugim riječima: prva se klasna podjela, i prema tome prva nepravda uopće, bazira na spolu. Da bi se žena oslobođila podčinjenosti i bila »jednaka«, nije dovoljno muškarce lišiti njihovih »privilegija«, nego se čovjek kao takav mora oslobođiti »klase spola«, tj. ljudsko se društvo treba oslobođiti podijeljenosti na muškarce i žene. Sve se razlike, koliko je god moguće, trebaju ukloniti. Gender-ideologija preuzeila je marksističku formulu da biti različit znači biti nejednak, a nejednakost je nepravda. (Zanimljivo je uočiti kako su pojedine ideologije u prošlosti pokušavale stvoriti novi svijet i novoga čovjeka gradeći svoju viziju na sukobima u ljudskom društvu: marksizam je kao polugu imao klasnu borbu, nacizam sukob rasa, a sada genderizam uvodi sukob roda/ova.)

Utjecajna gender-feministica S. M. Okin tvrdi da pravedno društvo ne može prihvatiti nikakve muške ni ženske uloge; za nju »spolne razlike ne trebaju imati većeg značenja od različite boje očiju«. Taj se cilj ne može drukčije postignuti nego da se spolne razlike između muškaraca i žena što više zamute, da bi se na kraju čovjekova dvospolnost potpuno obezvrijedila i isključila. Tome, međutim, stoje na putu sva biološka istraživanja koja nedvosmisleno govore da su muškarac i žena »po prirodi« različiti, ne samo po anatomiji nego u cijelom svom biću.

Zato gender-perspektiva ne polazi od spola kao temeljne datosti, nego na centralno mjesto stavlja pojam »roda« (gender). Rodu pak mijenja značenje u smislu da je on samo društveno konstruirana »uloga« koja je radikalno odvojena od bilo kakve tjelesne ili biološke osobine. S »takvim« se rodom onda može činiti i ono što je sa spolom nemoguće. Rod postaje po želji promjenjiv. Ta je fluidnost - promjenjivost roda (rodnog identiteta, gendera) - reći će K. Bornstein - »sposobnost da čovjek može slobodno i svjesno za sebe izabirati određeni 'gender' ili neograničen broj 'gendera' za neko određeno vrijeme, mijenjajući ga koliko hoće. Fluidnost 'gendera' ne pozna ni granice ni pravila« (K. Bornstein, *Gender-Outlaw: On Men, Women and the Rest of Us*, NY 1994, p. 52).

Pojam »jednakosti« u ovoj se ideologiji drukčije shvaća. To ne znači više da muškarci i žene imaju jednake šanse i jednaka prava, nego da su na svim područjima (radnim, profesionalnim, društvenim...) jednako zastupljeni, po formuli 50 : 50. Zato se žene trebaju što prije nakon poroda vratiti na posao s punim radnim vremenom, dok za djecu treba sve više brigu preuzimati država. (Zato treba graditi što više jaslica i vrtića.)

Glavna zapreka ostvarenju ove zamišljene »statističke jednakosti« svakako je materinstvo, jer zatrudnjeti i dojiti može samo žena. Da bi se ipak žena mogla što više izjednačiti s muškarcem, gender-ideolozi vide rješenje u poticanju na abortus. Tako će se žena u svakom trenutku moći oslobođiti tereta materinstva.

Osobine kojima su muškarci, odnosno žene, više ili posebno obdareni, treba smatrati »spolnim stereotipima« kojih se treba sramiti. Europska Unija je 2007. u svojim zakonima već predvidjela mjere za borbu protiv »spolnih stereotipa«. Primjera sličnih ovome kojima se gender-ideologija ukorjenjuje i konkretizira ima u europskom zakonodavstvu već jako mnogo.

Homofobija

Stvorena je i nova riječ kojom se obilježavaju oni koji se ne slažu s gender-ideologijom. To je »homofobija«. EU-parlament je 2006. usvojio »Rezoluciju o homofobiji u Europi«. U toj je rezoluciji homofobija stavljena na istu razinu sa rasizmom, ksenofobijskom i antisemitizmom. U t. 1. spomenute »odluke« traži se da se povede kampanja protiv homofobije na svim poljima: u školama, medijima, u zakonodavstvu... Homofobi bi bili oni koji diskriminiraju homo-, bi-, trans- i ine seksualce (rezolucija se ne brine o eventualnoj diskriminaciji ovih drugih). Zato sve države moraju donijeti antidiskriminacijske zakone koji će sve gendere štititi od diskriminacije, odnosno na koje će se oni moći pozivati kada se osjete diskriminirani. Svako protivljenje aktivnoj homoseksualizaciji društva time je kriminalizirano.

Na većini sveučilišta u zapadnim zemljama poučava se o »gender-teoriji« i »gender-pokretu«. Gender-agenti su prisutni u svim vladinim ustanovama. Velik dio sredstava EU-a i članica odlazi na projekte vezane uz stvaranje »gender-društva«.

No prava se bitka vodi - upozoravaju dobri poznavatelji ove kulturne revolucije - oko budućeg naraštaja. U tom vidu spolni odgoj ima ključnu ulogu. Osnovnoškolsku djecu već se potiče na rana spolna iskustva, školski ih programi pretvaraju u prave stručnjake za kontracepciju. Štoviše, u Njemačkoj se npr. pod okriljem Ministarstva obitelji u milijunskim nakladama raspačava »savjetnik« roditeljima za odgoj male djece. Tu će oni naći i upute za »seksualni odgoj djeteta od 1. do 3. godine života«.

Antidiskriminacijski zakoni

Pogledate li antidiskriminacijske zakone u raznim zemljama koje su ih donijele (uključivši Hrvatsku), nećete se možda ni o što spotaknuti. Ta tko ne bi bio protiv diskriminacije ljudi?! No to je diskriminacija kako je vi shvaćate, u zakonu vam nigdje ne piše kako se ona tamo shvaća. To je zato što njima i nije cilj rješavati problematiku diskriminacije koja je najčešće već regulirana drugim zakonima, nego stvoriti uvjete da se mogu na temelju ovoga donositi drugi zakoni kojima će se stvarati »gender-društvo«.

Stavite li primjere navedene na početku ovog članka u kontekst rečenoga, bit će vam jasno o čemu se radi. Spominjanje mame i tate je diskriminirajući postupak prema usvojenoj djeci iz homobrakova koja, dakako, nemaju mame »i« tate, pa bi se mogla osjećati »diskriminiranima«. Zato su te riječi u školi zabranjene. »Diskriminacija« je poluga koja se može povući pri svakom neslaganju s gender-ideologijom. Da bi djeca lakše shvatila kako ne moraju biti ono što jesu, tj. muško ili žensko, pomaže im se preodijevanjem u odijela/haljine suprotnog spola (»gender-switch-day«) itd.

Na stranici web www.europe4christ.net u lipnju 2008. možete pročitati: »U Europi se promijenilo ispunjavanje formulara. Otkrivamo kako se od nas više ne traži staviti kvačicu uz muški ili ženski spol, već odabratи koji smo 'gender'...«

U ovom (pre)kratkom članku za tako ogromnu i važnu problematiku nisam htio ništa komentirati nego samo iznijeti pred vaše oči neke elementarne činjenice koje nisu nikakva tajna, ali koje su širokoj javnosti najčešće potpuno nepoznate. Slikovito je jedna novinarka primijetila da je gender mainstreaming kao podmornica: nitko ne zna točno što ona hoće, ni kamo se kreće, ni kada će njezini ciljevi postati svima jasni. Mnogočemu ovdje komentari i nisu potrebni; svatko tko zna misliti, vidi... U Hrvatskoj je ta podmornica sad sad izronila u školama; skoro će - ako već nije? - i u vrtićima.

Jedan komentar ipak dugujem svakom čitatelju i ne smijem ga i ne želim prešutjeti, a to je, da je gender-ideologija potpuno nespojiva s kršćanskim antropologijom, kršćanskim svjetonazorom, jednom riječi, s kršćanskom vjerom, na isti način kao što je s kršćanstvom nespojiv rasizam u svim svojim izdanjima: rasnom, klasnom, antisemitskom (antisemitizam je zapravo samo jedan vid rasizma!) i bilo kojem drugom. Sa stajališta obezvredivanja čovjeka u njegovu Bogom danom dostojanstvu i vrijednosti, gender-ideologija nije ništa bolja od rasizma.

Čini se da u Europi, barem u državama gdje narod još ima pravo glasa (referendumi), ljudi počinju uviđati »kamo vozi ta podmornica«...